

מ"ת 3650/01/17 - מדינת ישראל נגד פראס סלאימה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
מ"ת 3650-01-17 מדינת ישראל נ' סלאימה(עציר)
3647-01-17
מספר פל"א 14853/2017
10 ינואר 2017

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
המבקשים מדינת ישראל

נגד
המשיב פראס סלאימה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד ניצן בלולו

ב"כ המשיב עו"ד עלי קוואסמי

המשיב באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים כנגדו.

בפתח הדיון הודיע ב"כ המשיב כי הוא איננו חולק על ראיות לכאורה ואולם במהלך טיעונו עלו טענות באשר לראיות לכאורה ומשכך בימ"ש עיין בתיק החקירה, ולאחר עיון בימ"ש סבור כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב.

המשיב הואשם בין היתר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ביום 29.11.16 ופעם נוספת בחלוף כחודש וחצי ביום 9.1.17.

על פי הנטען בכתב האישום, רישיון נהיגתו של המשיב נפסל לתקופה של 23 חודשים בהעדר נוכחות המשיב, והמשיב הפקיד את רישיון נהיגתו ביום 11.4.16, ומשכך במועדים בהם נהג, עשה כן בהיותו בפסילה ביודעין.

עמוד 1

טוען סנגורו של המשיב כי המשיב כלל לא ידע אודות הפסילה, וזאת מאחר ופסילה זו ניתנה בהעדרו.

טוען מנגד ב"כ המבקשת, ובצדק, כי בתיק בימ"ש שמספרו 8943-08-14, יש אישור הפקדה מיום 11.4.16, ומעיון בתיק אכן ישנו אישור הפקדה שכזה. מכאן לכל הפחות ראיות לכאורה לכך שהמשיב או מי מטעמו ביצעו הפקדה ביום זה.

למעלה מן הצורך בימ"ש עיין בתיק 8943-08-14, וממנו עולה כי המשיב הגיש בקשה בתיק האמור, **ביום ההפקדה**, 11.4.16 בכתב ידו, לכאורה, ולבקשה זו צרף תצהיר אשר מאושר על ידי עו"ד קוואסמי עלי, הוא העו"ד אשר טען בפני היום כי המשיב איננו יודע דבר אודות פסילה זו. הבקשה היתה לעניין חישוב פסילה מיום מתן פס"ד, והחלטת בימ"ש שם היתה לדחות את הבקשה. משכך לא נותר לי אלא יותר מלתמוה אודות טיעונים אלו.

בזאת ניתן לומר כי יש ראיות, לכל הפחות, לכאורה, כנגדו של המשיב.

אין חולק באשר למסוכנות, המשיב נהג פעמיים בזמן פסילת רישיון נהיגתו, ביודעין, ובנוסף לכך עשה כן כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע עוד בשנת 2015. עברו התעבורתי מכביד, ולחובתו הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה לסוג הרכב יחד עם יתר הרשעותיו התעבורתיות, כמו כן לחובתו הרשעה פלילית משנת 2006.

משכך נותר לדון בשאלת החלופה. כידוע בימ"ש ישחרר משיב בחלופת מעצר אם בימ"ש יכול לתת אמון במשיב ואם בימ"ש ישוכנע כי במסגרת אמון זה ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעים הפחותים ממעצרו.

האמון אשר בימ"ש יכול לתת במשיב מצומצם ביותר.

נהיגה בזמן פסילה, הינה עבירה המגלמת בתוכה הפרת אמון גסה.

בעניינינו המשיב עשה כן בשתי הזדמנויות שונות.

בנוסף לכך כפי שצויין לעיל בעברו התעבורתי עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה, ובעניינה אף נגזר דינו של המשיב בשנת 2013 למאסר בפועל קצר של 7 ימים מתוך תקווה שיהיה בכך כדי להרתיע את המשיב ואולם התקווה נכזבה.

לזאת יש להוסיף את העובדה שבשנת 2015 נגזר דינו של המשיב בגין עבירה חמורה של נהיגה בשכרות, וזאת כאשר בגופו נמצאו סמים מסוכנים, הרשעה שבגינה נפסל רישיון נהיגתו לתקופה של 23 חודשים, פסילה שכאמור לעיל המשיב הפר, בשתי העבירות אשר בפני.

לזאת יש להוסיף את העובדה כי המשיב אף לא התייצב לדיונים בענייניו בתיק האמור ואף זאת מעיד על האמון המצומצם שיש לתת בו.

בנסיבות אלו בקשתו של ב"כ המשיב לשחררו בחתימה על ערבויות, ובהפקדה כספית, איננה סבירה בעליל, ולא הוצגה כל חלופה אחרת.

בהעדר הצגת כל חלופה סבירה, ולנוכח המסוכנות הגבוהה, והאמון המצומצם אשר ניתן לתת במשיב, אין מנוס אלא מלהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים כנגדו.

ניתנה והודעה היום י"ב טבת תשע"ז, 10/01/2017 במעמד הנוכחים.

יהושע צימרמן , סגן נשיא

הוקלדעלידיסיגלציסמריו